

Liber .II.

sedare. Quibus vero captivas detinet
res ne se p̄municare possint. **T**ultimo notandum q̄ he sunt filie anari
eie. videlicet symonia. vſura. furtū. per
tū. mendaciū. rapina. inquietudo.
violētia. dolus. fallacia. fraus. prodit
io. obstinatio. iniustum iudicium. **S**y
monia est studiosa cupiditas emendi
vel vendendi spūale vel spūali annexū
Vſura est studiosa cupiditas recipiē
di aliquid ultra sortem vel ob ampli
requiri q̄ datur. **F**urtū est vſurpa
tiō latentis rei inuitō dño. **P**eriu
riō est mendaciū iuramento firmatū.
qđ sepe fit in emptione et venditione.
Mendaciū est vocis false significatio
cum intentōe fallendi. **R**apina est
violenta predatio rei alienae. **I**nqui
etudo est alicuius iniusta p̄motio. **C**li
olētia est que fit alicui nocendo palaz
per acta mala. **D**olus est fraudulē
ta deceptio. **F**allacia est q̄ fit per ver
ba deceptionis in occulto. **F**raus ē
deceptio per facta que fit in pñtia illis
us qui decipiſ. **P**roditio est idē qđ
deceptio q̄ fit in absentia decepti.
Obstinacio est pertinacia in malo.
Iniustum iudicium est iniuste s̄nīe plas
tio ex timore vel cupiditate pecuniae p̄
mulgate. **F**ilius.

Dabitā informatione de pctō aua
tricie. nunc de peccato gule cupio
edoceri. Et primo quid sit gula.

Ca. XI. **Pater.** **G**

Gula ut dicit be
atus augusti. est immoderata
cibi aviditas. Item sum bugonem de
sancto victore. Gula ē immoderatus
appetitus edendi. Item gula vix eda
citas nature sumib⁹ nō detenta. Notan
dum aut̄ q̄ humana natura bene quis
dem ab initio condita ppter lapsus pri
mi hominis in magnā misericordiam cecid̄

Dist. I. C. XI.

vit. App̄ter hoc multis necessitatibus
oppressa. nihil in hac vita nisi vt afflis
geref inuenit. Unde cū necessitatibus
nostris plusq̄ expedit deseruimus mē
tis curam negligimus. et miserie n̄e
infirmitatis supaddimus squalorem
culpe. Unde sancti viri in oī qđ agunt
seipso studiose discutunt. ne quid ab
eis plusq̄ nature sue infirmitas requiri
rit exigant. Et econtra prauī non solū
in nature necessitatib⁹ non sunt ostensi
ti sed victi delectatōe carnali etiam in
voluptate gule ac ceteris vitiis se im
mergunt. De hoc beatus gre. xx. mora
sic dicit. Natura igit̄ humana bene cō
vita sed ad infirmitatē virtio voluptas
tis lapsa in calamitatem cecidit. quia
pressa innumeris necessitatib⁹ nihil ē
hac vita nisi unde affligeretur inuenit.
Sed tamen eisdeꝝ nature necessitatib⁹
bus plerumq̄ plus q̄ expedit deseruimus.
mentisq̄ curam negligimus ex
misericordia negligētia infirmitati nosire
addimus squalorem culpe. Necesitatis
namq̄ naturales hoc habere valde p̄
riculosum solent. q̄ sepe in eis m̄ime
discernit quid circa illas p̄ virilitatis
studiū quid per voluptatis vitiū occur
rat. crebro em̄ occasione seductōnis in
uenta dum necessitati debita reddimus
voluptatis virtio deseruimus. et infir
mitatis velamine aī discretōis oclos
excusatio n̄a palliat. ac q̄si sub patro
cimio explēde virilitatis occultat. infir
mitatē vero n̄e nature per negligētiā
laxare nil aliud est q̄ calamitatis mis
seria addere. ac virtioꝝ squalorem ex ea
dem miseria multiplicare. **N**ū sancti
viri in oī qđ agunt studiosissima intē
tōe discernunt. ne qđ ab eis plus natu
re sue infirmitas q̄ fibi debeat exigat.
et ne sub necessitatē tegmine in eis vici
um voluptatis ex crescatur. Aliud enim
ex infirmitate. aliud ex reprobatiōis sug

gestione sustinent. *Et* quasi quidam re-
ctissimi arbitris inter necessitatem
luptatemq; constituti hanc consulendo
subleuant illa premendo frenant. *Quo-*
de fit ut et si infirmitatis sue calamita-
tem tolerantiamen ad squalorem mi-
serie p negligentiam non descendant.
At econtra prauia gaudet in his corrup-
tionib; suis ac necessitatib; que nimis
tum eos ad vsum voluptatis retorquet
cū enim reficiendis cibo corporalibus
nature seruunt pro delectatione gule
in voluptatis ingluvie descenduntur.
Cum regendis membris vestimenta
querunt. non solum que tegunt sed etiā
que extollunt appetunt et contra torporez
frigoris non solum que per pinguedi-
nem munitant sed etiam que per molli-
ciem delectant. Et non solum que per
molliciem tactum mulceant sed et que
per colorem oculos seducant. hec gree-
gorius. **X** *Sciendum etiam est*
q; nequaq; aliquis ad spiritualis ag-
onis certamē surgere potest. nisi ho-
stis prius interior videlicet appetitus
gule fuerit edomatus. Quia nisi quis
ex ea que magis sunt vicina pster-
ad ea que longius sunt expugnāda nō
prualebit. Nec merebis grauiores
pugnas nequitias celestium experiri.
si carnem fragilem resistentē spiritui
nequinerit subiungare. qui emi gule sus-
pfluos appetitus cohibere nō pot. quo
modo valebit carnalis cōcupiscentie
estus extingueare. Et qui nō valēti pas-
siones himōi cōpescere. qualiter potes-
rint occultas temptationes debellare
q; plures emi ordinem certamimis igno-
rantres edomare gulam negligunt. et
enī ad spūalia bella surgunt. qui aliquā
etiā multa q; magne fortitudinis sunt
faciunt. sed dominante gule vitio. per
carnis illecebra oē qd fortiter egerunt
pdunt. Et dum ventre non restringit

p carnis cōcupiscentiam videlicet per
luxuriam simul cuncte vices obru-

untur. *De hoc beatus gregor. xxx. mo-*
ral. exponens illud dictum Clamorez
exactoris nō audit sic ait. Quis intel-
ligi exactor alius nisi diabolus potest
qui semel iam paradise hoī male p-
suasionis numimum pculit. t quoridie
ab eo huius debiti exigere reatum que-
rit. huius exactoris sermo ē p suasio-
male inchoatio. huius exactoris clas-
mor est iam nō leuis sed violenta tem-
ptatio. hic exactor. i. temptator. loqui-
tur cū leuiter suggestit. hic exactor clas-
mat cum fortiter temprat. Clamorem
exactoris non audire est violenter tem-
ptationum motib; minime cōsentire.
audiret emi si ea que suggestit faceret se
cum peruersa agere despicit recte dici
tur clamore exactoris nō audiet. non
nulli vero hoc loco p exactori ventre
intelligi volunt. ipē nāq; a nobis qd
dam debitum exigit. qz quotidiana num
fructum sibi humani laboris impendi
etiam p naturaz querit. Abstinentes
igif viri. qui dum violentia gule ten-
deria reprimunt. quasi clamantis ex-
actoris abba ptemnunt. sed cū ptemn
viro contra innumera vicia multavit
tutum certamina suppetunt. cur sub ex-
actoris clamore cōtempto de solo bie-
rente dī q; eius impetu impulsusq;
restrigit. nisi q; nullus palmā spūialis
certamimis apprehendit. q; nō in semel
ipso prius p affictā metis vel ventris
cōcupiscentiā carnis incentina venicit
rit. Nec emi ad pfectum spūalis ago
mis surgit. si nō prius intra nosmē
ipos hostis positus gule vīz appetitus
edomat. qz si nō ea q; vicimora nobis
sunt psterimus. mīmīz tamiter ad ea
q; lōgiis sunt ipugnanda transiua.
Incassum nāq; otra exteriores inimici
cos in capo bellū gerif. si intra ipsa vī-

Liber .II.

bis membra cuius insidiās halef. mens
quocq; ipsa certantis sub graui p̄fusio-
nis de decole a spiritualis certamini cō-
gressione repellit. qn̄ infirma in car-
ni p̄lio gule gladijs p̄fossa superatur.
nam cū se parnis p̄sterni p̄spicit. p̄li-
gere maiori bō erubescit. Non nulli vō
ordinē certamini ignorantes etoma
regulam negligunt et ad spiritualia bella
p̄surgunt. qui aliquā etiam multa que
magne sunt fortitudinis faciūt. sed do-
mināte gule uitio per carnis illecebra
omne qd̄ fortiter egerint perdūt et dū
vener non restringit per carnis p̄cupi-
scientiā simili cuncte virtutes obvueni-
t. Unde et nabuchodonosor vincēti scri-
bit. princeps cocor̄ destruxit muros
iherusalē. Quid enim per muros iheru-
salē significans scripture exprimit n̄
virtutes anime q; ad pacis visionem
tendit. Aut quis cocor̄ princeps nisi
venier accipit. cui diligētissima a co-
quentib; cura seruit. Vivos igit ih-
erusalē princeps cocor̄ destruit. qz vi-
tates anime dū non restringit. venier
perdit. Hinc est q; paulus p̄tra memia
iherusalē decertanti vires cocor̄ prin-
cipi subtrahebat cum diceret. Castigo
corpus meū et in servitute redigo tē.
Hinc etiam p̄misit dicens. Sic cur-
to non quasi in incertū. sic pugno non
quasi aerē verberans. qz cum carnē ip-
so restringimus pr̄tentie nosire icti-
bus non aerē sed inimundos sp̄us ver-
betamus. Et cū hoc qd̄ intra nos ē sub-
tēimus. extra positis aduersarijs pu-
gnos. damus. Hinc est q; rex babilo-
nis cū succendi fornacē iuberet. napte
stupē picis et malleole ministrare cō-
gerie precepit. sed tñ abstinentes pue-
ros hoc igne mīme p̄sumit. quia anti-
quis hostis licet innumerās cibor̄ cō-
cupiscērias nostris obtutib; opponat.
quib; libidinis ardor crescet tñ bonis

Dist. I. Ca. XI.

mentib; sp̄us superni gratia insibilat.
ta carnalib; p̄cupiscentie estib; ille
se pdurant et si usq; ad temptationem
cordis flāma ardeat. usq; ad p̄fensum
tamen temptatio non exurgat. hec gre-
gorius. De hoc dicit cassianus in col-
lationib; patrum. Impossibile inquit
est extingui ignita corporis incētua pri-
usq; ceterop̄ quoq; principalium viti-
orum somites radicis excidant. pri-
ma nobis calcanda est gule p̄cupis-
centia. etousq; extenuanda mens non so-
lum ieunis vēctiam vigilis. lectōe
quoq; et crebra p̄punctōne donec eius-
modi meditationib; occupata p̄iter et
posse s̄a ipsius sibi refectōne non tam
iocundirati p̄cessam q; oneris vite si-
bi impositam recognoscat. illud enim
est cunctaz luctaminū fundamentum
ut primitus carnaliū desiderioz incē-
tiua perimanit. Non enim merebitur
mentis roboz p̄quisito graniores pu-
gnas nequiciaz celestiū experiri si car-
nem fragilem resistentem sp̄u nostro
subiungare nequimus. Qui enim gule
superfluos appetitus inhibere nō potu-
it. quomō estus carnalis p̄cupiscentie
valebit extinguere. et qui nequierint
passiones huiusmodi p̄fescere. qualis
ter occultos nulloq; hominū teste pru-
rientes poterit detellare. non enim est
nobis aduersarij extrinsecus formi-
dandus. in nobisip̄fis hostis est inclusus.
intestinū nobis quotidie ingerit
bellum. deinde eo omnia que forinse-
cū sunt reddent infirmi ac militi xp̄i
vniuersa pata erunt et subdita. Devi-
tio gule etiam dicit. Johannes abbas
montis finali in tractatu de. xxx. gradi-
bus sic. Gula est preparatio deliciarū
delectantiū. p̄ditrix delectatōis fons
libidinis. Gula est cibor̄ satietas. pa-
ter fornicationis. tribulatio vero ven-
tris. pculatio est castitatis. Qui suū

Liber II. Dist. I. Ca. XI.

ventrem souet & nutrit & prendit spiei
tum vincere fornicationis. simul estwo
lenti cū oleo incendiū extinguere. Si
spondisti xpo ilxsu augustam & artā
ambulare vias. angusta ventre. **O**jes
teiunātis orat vigilanter & sobrie. nō
abstinentis vero repleſ ydolis imun
dis in mensa alimentorū recumbēs ad
refectionem aſſer in mediū memorīa
mortis & iudicij poculum bibens. xpi
regis dñi fellis & acceti non cefſes me
morari. & penitus aut abstinebis aut
ſpirabis aut ſapere magis humile
facit. **I**xc iohannes. **A** Notandū
vero eſt q̄ quinq̄ modis peccaf circa
gulam. Primo cum quis horam com
edendi puererit & hoc ſepiuſ fit ppter
impatientiam expectandi tempus de
bitum. Secundo cum quis querit ci
baria p̄ciosa & delicata. de quibꝫ. Qui
diuſ. Est virtus placitis abſtinuisse
cibis & ſic peccauit diues ille. qui epu
labat quotidie ſplendide. Tercio qn̄
q̄s mensurā excedit. s. nimis p̄dento
Pro quo ſciendum q̄ hoc quod vni ē
mensura debita hoc alteri eſt excessus.
Unī mēſura nō conſtat in cibi quātitā
te. ſed in comedētiſ qualitate. Quarto
quando quis nimis ardenter vel fe
ſtinanter comedit. nō em̄ ciborū uſus
ſed concupiſcentia invito eſt. Quinto
to qn̄ nimis ſtudioſe quis p̄p̄at ſua
cibaria. **I**n de bernardus. Non ſapo
res ſed famēs exciter appetitum. In
omnibꝫ his ſumenda ſunt duo nō que
voluntas ſed que requirit necessitas.
Contingit etiam eſſe peccatuſ circa di
minutionem cibi ſicut circa ſupfluira
tē. hec & alia de virtio gule. **B**eatūs gre
gorius. xxx. moral. commemorat ſic
dī. Sciendum q̄ quinq̄ modis virtū
gule temprat. Aliquando namq̄ indi
gentie tempora preuenit aliquādo vno
ipsi non preuenit. ſed cibos lauiciores

querit. aliqñ cū quelibet ſumēda ſunt
preparati accuratiſ expetit. Aliqua
to aut̄ qualitatibꝫ ciborū & temporī con
geuit. ſz in ipa quātitate ſumendi mē
ſuram refectionis excedit. Nonnumq̄
vero & abiectus eſt ciby quē deſiderat.
& tñ ipſo eſtu immensi deſiderij teſte
us peccat. Mortis quippe ſimaz partis
ore ionarbas meruit. qz in gusto me
lis pſtitutum edendi tempus antecel
lit. Ex egipto populus eductus in he
remo occubuit qz deſpecto manna. cu
bos carmū pecq̄ quos lauiciores pu
tauit. Et prima filiorū hely culpa ſu
orta eſt. q̄ ex eoꝫ vro ſacerdotis pue
non antiquo more coctas velle te ſu
cificio carnes accipe ſed crudas. q̄
accuratiuſ exhiberet. Et cum ilxus a
dī. Ixc fuit imiquitas zodome ſoroz
tue ſuperbia ſaturitas panis & babon
dantia. aperte oſtendit. qz cū ſuperbie virtio men
ſuram moderate refectionis eretur.
Et primogenitorum gratiam. Eſau a
mifit. qz magno eſtu deſiderij vileni
bum. i. lenticulam concupiuit. quam
dum emens etiam primogenitiſ p̄u
lit quo in illā appetitu anhelaret indi
cauit. Neqz em̄ ciby ſed appetitus ē in
virtio. Unde & lauiciores cibos plerq;
qz ſine culpa ſumimus. & abiectioze
non ſine reatu pſcie deguſtamus. hinc
quippe quem diximus. Eſau primatu
per lenticulam perdidit. Et helyas in
heremo virtutem corporis carnes edē
do ſeruavit. Unde & antiquis hoſtis.
qz non cibum ſed cibi p̄cupiſcentiam
eſſe cauſam damnationis intelligit. &
primū ſibi hominem non carne ſz pa
pomo ſubdidit & ſcdm non carne ſz pa
ne temptauit. hinc eſt plerumqz q̄ cul
pa omittit etiam cū vilia & abiecta al
uide ſumunt. Ea vtiqz ſumenda ſunt
que nature neceſſitas requirit. & non

Liber .II.

Dist. I. Ca. XI.

que edendo libido suggestit. Sed magis discretionis labor & huic exactiori, & aliquid impeditere & aliquid denegare, & non dando gulam restringere. & dando naturam nutrire. Que fortasse discretio sub infero cum dicitur. Clamorez exactoris non audit. Termo namque huius exactoris est necessaria postulatio nature. Clamor vero eius mensura necestat. statim trahens appetitus gule. Dic itaque huius exactoris sermonem audit. clamore non audit quod discretus vir ac contineat & usq; ad expandam necessitatem ventrem reficit voluptate restringit.

B. Sciendum vero est quod si volup-
tas sub necessitate se palliat ut vix ea per-
fectus quisq; discernat. nam dum soluti debitu necessitas petat. voluptas explorare desiderium suppetat. & tanto gula securius us in precepit rapit. quanto sub honesto nomine necessitatis explende se regit. Sepe autem in ipsa edendi via furtiva adiu-
cta subsequitur. nonnunquam vero impuden-
ter libere etiam preire conatur. facile autem est deprendere cum voluptas eius necessita-
tem puenit. sed valde difficile est discer-
nere eum ipsa in esu necessario se occulta subiungit. nam quod paupertatis nature aperte sequitur quasi a tergo venientem star-
dus videatur. Et enim tunc quo necessitati debitu soluit. quod per esum voluptas se-
quitur ignoratur. Sepe vero ut discerni-
mus. & qui vtrumq; sibi punctionem noni-
mus. & in hoc quod extra metas rapimus.
libet ut sciendo fallamur. Et dum sibi
mens ex necessitate blandit. ex voluptate recipit. Scriptum quippe est. Car-
miserat ne feceris in desideriis. Que
igit in desiderio fieri prohibetur. in nec-
essitate descendunt. Sed sepe dum incaute-
cessitati descendimus desideriis de-
sumus. nonnunquam vero dum desideriis im-
moderatius obutare mitimur. necessitas
miseria augemus. sic enim necesse est

ut arte quisq; pratinentie teneat. quare
nisi non carnem sed carnis virtus occidat.
nam plerique dum plus iusto caro restrin-
git. etiam ab exercitacione boni operis es-
terna ut ad orationem vel predicationem
non sufficiat. dum incentiva virtutum in se
funditus suffocare festinat. Adiutoriez
quippe habemus intentionis interne.
hunc hominem quem exterius gestamus. &
ipsi insunt motus lascivie. ipsi efficiunt
suppetunt actionis bone. Sepe vero in
illo hoste insequimur. etiam ciuem quem
diligimus trucidamus. & sepe dum qua-
si cuiuspcimmo ad prelium hostem nutritus.
eisdem namque alimentis virtus sup-
biunt quibus virtutes nutritae vivunt.
Et cum virtus aliis. plerique vires virtus
augent. Cumque immensa pratinentia virtutum
vires extenuant. etiam virtus deficiens an-
helat. ut necesse est ut interior homo no-
ster equus quidem arbitratur prefideat in-
se & eum quem exterius gestat. quatenus
ei homo sunt exterior & sp ad debitum
ministerium seruire sufficiat. & nunquam su-
perbe libera ceruice tradicatur. nec mo-
veat si quid suggestendo submurmurate
dummodo eum sp supposita calce dñatō
mis premat. sicque sit ut dum repissa vir-
tua remitti quidem nobis patimur. & tam
hec aggredi nobiscum ex equo prohibetur?
nec virtus nostra virtutem preualeant. nec
rursum virtus cum virtutib; omnimoda ex-
tinctione succubat. qua in re sola elas-
tio extinguit funditus. quod quis virtu-
te seruat. ad etiandem tamen cogitatio-
num superbia pratinua nobis pugna fer-
uaf. Unde bene hic quod unusquisque vir-
tutinens & debite necessitati agerit. &
violentia voluptati contragredit vocem do-
minica dicitur. Clamore exactoris non au-
dit. Iec greg. In quibus dictis
sanctissimi viri inter cetera colligere
possimus. quod etiam preciosissimo cibo
discretus quisq; ac sapiens sine virtuo

r.j.

Liber .II.

Dist. I. Ca. XI.

Vti potest. Indiscretus vō ac insipieſ etiam in vilissimo cibo p vitiū gule et rare potest. **G**ū & beatus aug. dī. Fieri etiā potest. vt sine aliquo vitio cupidis nīs vel vracitatis preciosissimo cibo sapiens vtaſ. Inſipiens autē fedissime gule flamma in vilissimum ardescat. Et samus quisq; maluerit more domini p iſce vſci. q̄b lenticula more esau. aut ordeo more iumentoz. nō ppter ea ptenitiores nobis sunt pleriq; q; vi liorib; alunq; escis. nam in oīb; hīmōi rebo non ex eaq; rep; natura quib; vtiſ mure sed ex cā vſtendi & modo appeten di vel pbandum est vel improbandum qd fecimus. hec augu. **D** Et ſim crifosto. Voluntas non in natura ciborum. sed in desideriū vigore pſiſtit. Cu uenda igif est diligenter volupras guile q; sunt nō nulli etiā religiosi qui relictis quidē grauiorib; culpis ac pecatib;. vicio tñ crapule applaudūt & tā in cibis q̄b in potib; ſupfluſateſ exiſtunt. que certe pfectionem religioſoz ac pñam agentiu; grauiter impediūt nam tales gulam ſectantes ſim carnez ambulāt & nō ſim ſpiritum. quoꝝ etiā deus venter est. De quib; beatus berñ. ſatis duris ſermoib; ſic dī. Cauete ne blandienteb; carne infana huius ſeculi telectatio necat. Ad pſienciaſ carniſ curā in desideriū aīm denuore uocetis. qd est auerti a ppoſito. vnde ſunt nonnulli. qui grauiorib; relictis turpititudinib;. crapule tñ applaudāt & tām ciboz q̄b potuum exigunt ſupfluſatem. que pfectum penitentis grauiſter impediunt & tales ſim carnem ambulāt. Quicūq; em̄ in carne ſunt ſue in habitu ſue extra habitu religionis ſi verax eſt imo q; verax eſt apostolus. Deo placere non pñt. multū em̄ citra pfectum pſicit imo multuz impfectū velximēter deficit. cuius gula domina

tur. Item q̄ gulosoz hōm ſit deus reſtet teſtaſ paulus apls ſic dicens. Quo rum deus vēter eſt. **E** De hoc etiā hugo de sancto vīctore in libro de clauſtro anime ſic. Solent dīs templa coſtrui. altaria erigi. ministri ad ſeruendū ordinari. imolari pecudes. thura pcremari. deo ſiquidē ventri tēplū eſt coquina. altare mēſa. ministri cozi ſimolare pecudes cocte carnes. fumus incenſor̄ otor̄ ſapoz. nec audiuntur a gulosis luctus & ſingultus in oratione ſed eructationes carnis ingurgitat. q̄ non ſunt in ihuſuſalez ſed in babilone quia deus eoy venter & gloria ī pñſione. hec hugo. **F** Unde ſim eundē bug. Leia ſunt in cibo pſideranda vi deliciet quid qñ & quantū pmedamna. ſ. cibi ſpecies hora & mensura. ne illiſitum aut extra horā aut extra menſurā aliquid ſumamus. Detinū pmedit adam. aut expelliſ extra horam. Jona thas & a patre maledicif. populus vō iſaſel ad ſepulcea pcupiſcentie ultra menſurā occidiſ. hec hug. Discamus ergo ne in ſumendis alimētis co:pigule magis q̄b neceſſati ſeruāt numerida nāq; eſt caro. vt in bono nobis ope famulando ſufficiat non aut ut pſaciētate ad iniquitateſ turpitudinis prozuſpat. Ad qd horat̄ beatus greg. ſup ezechielem ſic dicens. Discamus ſatiari. ne in ſumendis alimentis coporib; gule magis q̄b neceſſati ſeruāt plus em̄ concupiſcentia q̄b neceſſitas petit. Et ſepe dū carniſ inopie ſatiſfacere curamus. volupras ſubrepit & modum refectionis excedit. Unde fit vt culpa tranſeat ad penam. q; plerumq; inde alia tempiatio carniſ naſcitur. dum carni immoderatius in refectione ſeruit. Caro enim nobis aliq; quādo adiutorix eſt. in bono ope. alio autem ſeductrix in malum. Si igitur

Liber .II.

Dist. I. Ca. XII.

plusq; debemus tribuumus carni hostē
nutrimus. & si nccitati eius que debes
mus nō reddimus ciuē necamus. Sa
tianda itaq; est caro. sed adhuc vsgv
in bono nobis ope famulando suffici
at. nā quisquis ei tantū tribuit ut sup
biat satiare penitus ignorat. ars nāq;
magna est satiari. nevnuſquisq; p sati
etate carnis ad iniquitatē prūpartur
pitudinis. hec greg. **G**Filie autē
gule sunt iste. videliz **S**currilitas. in
epita leticia. immūdicia. ebetudo men
tis. immodestia. in honestas. crapula
ebrietas. insustinēta. inuerecundia.
immoderātia. vaniloquiu. **S**currili
tas autē est que mouet ad vba scurrilia
In epita leticia ē lascivia carnis siue ge
sus corporis inordinatus lascivia men
tis demonstrāt. Immūdicia est q; so
let puenire ex gula. vt sunt vomitus &
eructatōes fetide ac luxuria. Ebetudo
mentis est subuerio rōmis. Immod
estia est corpis supfluitas. In honestas
est lauatoria fercula querere & operā da
re. Crapula est excessus in cibo. Ebri
etas est excessus in potu. Insustinēta
est statutū tps puenire in comedendo.
Inuerecūdia est fedā verba & turpia. p
ferre. Immoderātia. ciborū minus ap
petitus. Vaniloquiu est ociosa vba ex
more pferre. Ultimo sciendū q; gula
aplectit. s. comesatōem. ebrietatē. &
aprie loquēdo psumonia oppomit come
sationi. & sobrietas ebrietati.

Dost informatōem de virio gule.
nunc de peccato luxurie. Et quid
sit luxuria a te cupio edoceri.

Ca. XII. Pater. **P**

NTire debes qd
luxuria sūm hugonē de sancto
victō. est occupia expiende voluptatis
carnalis imimici. Itē luxuria est ex im

mundis desiderijs remiens lubrica cat
nis & mentis pstitutio. Est etiā luxu
ria incontinentia corporis de pruritu li
bidinis nascens. Notandum autem q;
peccatū luxurie est valde piculosuz. qz
hoc facinus plus q; ceteravitia mente
quam cepit pstermit & eneruat. Unde
hugo in libro de clauſtro anime. libil
mentē citius eneruat q; cum aliquis
ad luxuriā affectū cordis inclinat. Et
hugo de sancto victore. Luxuria est im
moderata carnis petulantia. dulce ve
nenu. importuna lues. pniciosa potio.
que humanū corpus debilitat. & viris
lis animi robur eneruat. hec hugo. Un
refistendū est viriliter huievirio. qz ni
hil ita vastat corda hominū & subiect suo
dominio cū preualet quemadmodū li
bido. Quod testaf beatus augu. qui sic
dicit. Felicius seruif hominī q; libidin
i. qz libido sevissimo domīatu vastas
corda mortaliū. Et istius seruituris
trocitas declarat dupliciter. Primo
cū voluntas nostra sit ita liberavt non
possit ab aliqua creatura circa deū cō
pellī. tñ seruitus libidinis ita ipsam sub
iugat successiue. vt postq; fuerit ei per
prietudinem submissa. teneat eam sic
captiuam vt vincat faciliter ab omni
malo & pareat quasi cocta. Seco decla
rat qz in ceteris dominis quanto facilis
us & melius seruit quisq;. tanto miti
tractat & remunerafa dño suo. in ista
autē tyrannide qua voluptas pellit ad
preteteundū libidinē quanto perfecti
us exequif eius pceptū. tanto feroci
us in fine opis excruciat. Pessima er
go hec pestis vic̄zvitū luxurie cū men
tem pfecte invaserit totaliter cor hominis
execat. nullūq; bonū cogitare pmittit.
nā ipse amor carnalis & libidino
sus est insatiabilis. cū em̄ extintus fu
erit itez reaccendif. & post expletōem
turpis voluptatis. itez inoptā patif.

r. q.